

Z tiste pridige pa je vedel, da "nekje bojë nekje v svetem pismu bere; ne sodite, da se ne bo vas sodilo." In s tem nepriležnem spominom je Stebrič napravil, da je bilo pravde konec, in da še denašnji dan v vasi ne vedo, kje je Matijec prav za prav. Ali ker vendar vsočanje po svoji naravni logiki niso mogli zidanja vsega večera čisto brez strehe pustiti, zato so naglo tri počene deske nanj vrgli, to je, na vse prejšnje premise so sklenili, da je bila takšna čudna smrt Matijcu, "namenjena," ker otročja leta, fantovanje in vse življenje njegovo je bilo kaj posebnega.)

Na pusten večer ob pol ure pred Štiridesetodanskim postom se je v Kripnikovi hiši dete ročilo, kteremu so botri dali ime Matija. Maruša, ki je od povega pomnenja služila pri Kripniku, je imela že prvo noč sitnosti z novim prijateljikom vsehkih prebivancev, kajti komaj je zagledal ta svet, "laži in potuhe", že je kopretljal z nogami in rokami, že je raztegoval usta in jokal. In ko je della Maruša proti dnevu malo pri peči na klopi vsečila in zaremala, videla je čudne prikazni v sanjah. Zdela se je, kakor da bi bila z otrokom v veži, in dve starikavi ženski, z nabranim in grbavim licem in sivimi razpletjenimi lasmi so se spustile izpod strehe nad

zibel. Prva je čudno pesem pela, druga pak je izpod
juta razvila velik čevlj, vzela otroka in ga vanj
spustila, tako da se je samo glavica videla, potem
za oratom stremeni zavezala in tako nategnila, da
je otroka davilo in ji jel kričati: - V tem se Maruša
zbudi in sliši v resnici otroka jokati, ali Rojenič, kaj:
ti to so bile ženske gotovo - ni bili nikjer. Ko otroka
utisi, zopet na klop počenje in zadremlje. Tdaj pa
se jej sanja, da violi v drugi deželi vso speco Kralj-
Matjaževa vojsko, ^{pozemski} Kredele na travi ležečih vojakov, ravno
tacih Kakoršni so bili Francozje. Ktere je Maruša
undan videla, tam zopet konjik na sedlo Rima in
omahuje, pa ne omahne.

Ko je drugi dan skledo pominivala, premislačala je, kaj
te sanje pomenijo: Čevelj malo sreče Kazje, saj Guodje
pravijo od tacega, ki ga Rolo ubije, ali pa ki kam
nade in gaje konec; ta je v čevljih umrl. Vojska
tudi slabo pomeni, saj ~~to~~ v nedeljo in popoldne
v litanijah molijo: "vojske, kuge, laktote, povodenje,
resi nas o gojenod!" To njeno razlago so tudi druge
vaške modre žene potrdile, kterim je Maruša skrivaj-
zaupala, kaj jej je Bog dal videti.

od
nj
otem
da
arisa
ic kaj
ka
na
Kralj-
ravno
ura
v in

kaj
udje
am
lojska
noldre
rovodaj
druge
skrivaj

